

ОСНОВОПОЛОЖНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ФЕНОМЕНА «МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА»

BASIC APPROACHES TO MAKING A PHENOMENON “MIGRATION POLICY”

Чічеріна М.О.,

старший викладач кафедри правознавства

Івано-Франківська філія

ВНЗ «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»»

У статті досліджено основоположні підходи до розуміння феномена «міграційна політика» в контексті реалізації політики в сфері забезпечення національної безпеки України. Доведено, що впровадження ефективної міграційної політики має стати одним із пріоритетних і першочергових напрямів державної правової політики, важливим елементом правової ідеології в сфері реалізації реформ в Україні. Обґрунтовано, що ефективна і вдала політична та соціально-економічна інтеграція в Європейське Співтовариство і підтримка європейських партнерів свідчить про належний поступ у питанні безвізового пересування українців по території ЄС. Сформульовано пропозиції щодо удосконалення міграційного законодавства України.

Ключові слова: міграція, міграційна політика, міграційне право, мета міграційно-правового регулювання, концепція міграційної політики, інституційна система.

В статье исследованы основополагающие подходы к пониманию феномена «миграционная политика» в контексте реализации политики в сфере обеспечения национальной безопасности Украины. Доказано, что внедрение эффективной миграционной политики должно стать одним из приоритетных и первоочередных направлений государственной правовой политики, важным элементом правовой идеологии в сфере реализации реформ в Украине. Обосновано, что эффективная и удачная политическая и социально-экономическая интеграция в Европейский Союз и поддержка европейских партнеров, свидетельствует о надлежащем прогрессе в вопросе безвизового передвижения украинцев по территории ЕС. Сформулированы предложения по совершенствованию миграционного законодательства Украины.

Ключевые слова: миграция, миграционная политика, миграционное право, цель миграционно-правового регулирования, концепция миграционной политики, институциональная система.

The present article investigates the fundamental approaches to understanding the phenomenon of “migration policy” in the context of implementing the policy in the field of ensuring national security of Ukraine. It is proved that the introduction of an effective migration policy should become one of the priority and priority directions of the state legal policy, an important element of the legal ideology in the sphere of realization of reforms in Ukraine. It is substantiated that effective and successful political and socio-economic integration into the European community and the support of European partners demonstrates the proper progress in the issue of visa-free travel of Ukrainians across the EU. The proposals on improving the migration legislation of Ukraine are formulated.

It is concretized that the conceptual level of migration policy is a long-term, long-term plan, which defines the content, directions, strategic tasks, principles and priorities of migration policy, directions of improvement of law-making and law-enforcement activity, as well as the mechanism for the implementation of migration policy, which is fixed at the official level.

It was concluded that migration is a global phenomenon, which, thanks to the application of effective migration management mechanisms, can positively influence the development of the Ukrainian economy by applying mechanisms that regulate security risks within a single European space.

It has been argued that the political and legal basis for the approval of an important document in the field of migration policy is the expert conclusions, the results of the study and generalization of the migration legislation of Ukraine, the implementation of information policy in the field of migration processes, effective administrative practice and criminal law in the field of counteraction to migration crime, further implementation of the national legislation of Ukraine.

On the basis of the study concluded that the legal nature of the migration policy strategy, the basis of which is the Concept, is that the state must proceed, first of all, from co-operation in the routine of world economic relations, ensuring competitiveness, taking into account the quantitative and qualitative composition of the human resource.

Key words: migration, migration policy, migration law, purpose of migration and legal regulation, concept of migration policy, institutional system.

Національна стратегія України з міграційної політики мала бути синхронізована з міграційною політикою Європейського Союзу. В основі цього фундаментального документа лежить розуміння феномена міграції як джерела праці для національної економіки, а також потенційна загроза безпеці країни. Міграція є глобальним явищем, яке завдяки застосуванню ефективних механізмів управління міграцією може позитивно впливати на розвиток економіки України, застосовуючи механізми, що регулюють ризики, пов'язані з безпекою в рамках єдиного європейського простору.

Теоретичні та практичні аспекти міграційної політики висвітлені у працях як вітчизняних, так і зарубіжних вчених, серед яких, зокрема, М.І. Баранника, Н.П. Бортника, Л.А. Васильєва, М.М. Біля, І.М. Білецької, С.Ф. Денисюка, М.Б. Денисенка, В.А. Іонцева, А.Ю. Ковальчука, В.В. Комірної, О.А. Малиновської, В.М. Моїсеєнко, С.В. Науменко, О.А. Пробоїв, О.П. Радчука, Л.Л. Рибаківського, А.Л. Шевцова, Т.М. Юдіна та багатьох інших.

Метою статті є формулювання авторських підходів щодо розуміння правової природи міграційної політики

в контексті сучасної політики у сфері забезпечення національної безпеки України, формулювання пропозицій щодо удосконалення чинного міграційного законодавства України.

До головних політичних та соціально-економічних факторів, які впливають на міграційну політику в Україні, належать:

- інтеграція України у міжнародний ринок праці, що супроводжується відтоком робочої сили з України;
- зменшення чисельності населення в Україні, інших європейських державах;
- активна імміграційна політика іноземних держав, спрямована на залучення іноземної робочої сили;
- вимоги сьогодення, зокрема, через відсутність законодавчих актів у сфері захисту іноземців та осіб без громадянства, яким не надано статус біженців в Україні, повернення їх до держав громадянської належності або попереднього постійного проживання неможливе з огляду на необхідність виконання Україною взятих на себе міжнародних зобов'язань, а також на неможливість проживання

або перебування таких осіб на території держави їх походження, що зумовлено екологічними, техногенними або іншими обставинами надзвичайного характеру;

– недостатність кадрового, матеріально-технічного забезпечення державних органів, із метою реалізації державної міграційної політики України, відсутність інформаційних автоматизованих систем обліку і реєстрації громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які проживають або тимчасово перебувають на території України на законних підставах [1].

План дій із лібералізації візового режиму, схвалений 22 жовтня 2010 р. на саміті Україна – Європейський Союз, став результатом моніторингу виконання «Плану дій Україна – ЄС у сфері юстиції, свободи та безпеки», який започаткований ще з 2001 р. і систематично переглядався на самітах (2007 р.; 9 вересня 2008 р. (м. Париж); 7 травня 2009 р. (м. Прага); 4 грудня 2009 р. (м. Київ); 9 червня 2010 р.).

Політико-правовою основою для схвалення цього важливого документа послужили експертні висновки, результати вивчення та узагальнення міграційного законодавства України, реалізація інформаційної політики в сфері міграційних процесів, ефективна адміністративна практика та кримінально-правова політика в сфері протидії міграційній злочинності, подальша імплементація національного законодавства України.

Аналіз п. 2.2.2. Блоку: «Нелегальна імміграція, включаючи реадмісію» Розділу 2 Плану дій 2010 р. свідчить, що найважливішими законодавчими та політичними засадами реалізації міграційної політики виступають:

- схвалення законодавчої бази у сфері міграційної політики, що передбачатиме ефективну інституційну структуру управління міграцією;
- схвалення Національної стратегії управління міграцією з метою ефективної імплементації законодавчої бази у сфері міграційної політики;
- запровадження механізму моніторингу міграційних потоків, що визначатиме регулярно обов'язаний профіль України [2].

31 липня 2017 р. Рада міністрів Республіки Польща прийняла важливий нормативно-правовий акт «Польська міграційна політика – сучасний стан та заклик до дій», метою якого є формулювання напрямку дій, а також системних рішень і рекомендацій для державного управління в сфері міграції, що дасть змогу ефективно приймати рішення в сфері законодавства, адміністративної практики, контролю, фінансового планування та координації відповідних повноважень органів, офісів, відділів та установ і тим самим забезпечити узгодженість завдань, які виконуються щодо іноземців.

«Політика польської міграції» забезпечує огляд і оцінку поточної ситуації польської міграції і пропонує, зокрема, спрощення процедур і зміцнення структури, відповідальних за цю проблему, визначення категорій іноземців, яке, з точки зору інтересів нашої країни, має особливе значення, перебудову системної інтеграції іноземців і стеження за розвитком подій, пов'язаних із широким розумінням питань міграції.

Документ має програмний характер і не має фінансових наслідків на цьому етапі. За вищезгаданих причин немає пропозицій щодо прийняття конкретного законодавства. Також немає детального графіку впровадження нових рішень і способів їх фінансування – вони будуть враховані на наступному етапі роботи. У майбутньому буде складений план дій, який буде включати пропозиції щодо рішень, спрямованих на реалізацію прийнятих пропозицій, а також вказівку на осіб, відповідальних за їх реалізацію, та інструменти впровадження і джерела фінансування запланованих витраток [3].

Прийняті напрями діяльності включають такі питання, як: легальна міграція, протидія нелегальній міграції, інте-

грація, надання міжнародного захисту іноземцям, еміграція, безперербійне функціонування правової та інституційної системи, моніторинг міграційних процесів.

Передумовою прийняття нормативного акта є коригування імміграційної політики з пріоритетами ринку праці (зберігаючи при цьому взаємодоповнюючий характер зайнятості мігрантів щодо місцевих працівників), і беручи до уваги необхідність забезпечення конкурентоспроможності польської економіки.

Прийняті напрями діяльності включають у себе такі питання: легальна міграція, нелегальна міграція, інтеграція, забезпечення міжнародного захисту іноземців, еміграція, безперербійне функціонування системи правового та інституційного моніторингу міграційних процесів.

Метою Національної стратегії Болгарії в сфері міграції, притулку та інтеграції 2015–2020 рр. є «встановлення політичної основи для створення всеосяжної і стабільної регуляторної та інституційної бази для успішного управління легальною міграцією та інтеграцією, а також для запобігання та протидії нелегальній міграції та виявлення та забезпечення необхідної правової допомоги заявникам, які шукають та отримують міжнародний захист у Болгарії» [4].

У Декларації про узгоджену міграційну політику держав-учасників СНД від 5 жовтня 2007 р. було зафіксовано взаємодію в сфері міграційної політики, а також зроблено акцент на тому, що міграційна політика має базуватися на загальноновизнаних принципах і нормах міжнародного права та положеннях національного законодавства. До того ж, було узгоджено проведення спільної і ефективної міграційної політики [5].

Розробка Концепції здійснена з врахуванням вітчизняного і міжнародного досвіду у сфері управління міграційними процесами і зумовлена необхідністю позначення стратегічних орієнтирів міграційної політики у зв'язку з очікуваними перспективами економічного, соціального і демографічного розвитку [6].

У Концепції міграційної політики Республіки Молдова визначені цілі, завдання, основні принципи і пріоритетні напрями регламентування і розвитку міграційних процесів у Республіці, шляхи здійснення міграційної політики, завдання і основні завдання галузевих органів публічного управління в цій сфері [7].

Гене́за становлення державної міграційної політики Вірменії свідчить про те, що практично до 2000 р. на концептуальному рівні був відсутній нормативно-правовий акт, програмний, політичний документ, який визначав правову природу та механізм реалізації державної міграційної політики. Непрості геополітичні процеси, що відбувалися у Вірменії, невирішені територіальні конфлікти, зрештою, вплинули на реалізацію завдань державної міграційної політики.

Тому найголовнішим напрямом регулювання державної міграційної політики стала міграційна проблема незчислених людських потоків біженців з Азербайджанської Республіки, Нагірного Карабаху, зокрема з територій колишніх країн СРСР. Це свідчить про точкове, недосконале і фрагментарне державне регулювання міграційних процесів, яке зводилося до оперативного контролю мірою необхідності, виключаючи при цьому будь-які програмні дії.

На концептуальному рівні державна міграційна політика Вірменії представлена такими програмними документами:

- Концепція державного регулювання міграції в Республіці Вірменія, прийнята як Додаток до Протоколу засідання Уряду Вірменії, рішення № 54 від 29 листопада 2000 р.;
- Концепція державного регулювання міграції в Республіці Вірменія, прийнята як Додаток до Протоколу засідання Уряду Вірменії, рішення № 24 від 25 червня 2004 р.;

• Концепція державного регулювання міграції в Республіці Вірменія, прийнята як Додаток до Протоколу засідання Уряду Вірменії, рішення № 51 від 30 грудня 2010 р. [8].

У Концепції державної міграційної політики Республіки Вірменія 2010 р. окреслено пріоритетні напрями реалізації сфер державного управління міграційними процесами, серед яких варто виділити: 1) поступову адаптацію національного законодавства як базису державної міграційної політики до європейських стандартів; 2) утворення ефективної системи інформаційного моніторингу реєстрації міграційних потоків; 3) моніторинг і експертна оцінка механізму реалізації міграційної політики; 4) запровадження системи з можливістю вчасної та адекватної її корекції та перегляду.

Метою Міграційної стратегії Грузії на 2013–2015 рр. є вдосконалення управління міграційними процесами, що передбачає забезпечення національної безпеки, боротьбу з нелегальною міграцією та торгівлею людьми, забезпечення захисту прав мігрантів та їх соціального захисту і розвитку держави шляхом позитивного впливу міграції. Метою наступної Стратегії є узгодження національних інтересів і найкращих міжнародних практик, розробка державної політики у сфері міграції. Вищезгадане сприятиме боротьбі з нелегальною міграцією та торгівлею людьми, захисту прав людини та основних свобод, управлінню міграційними процесами згідно з інтересами суспільства та поглиблення міжнародного співробітництва у сфері міграції [9].

Республіку Казахстан варто вважати однією з тих держав, які постійно удосконалюють своє національне законодавство. Так, 24 серпня 2009 р. Указом Президента Республіки Казахстан була прийнята Концепція правової політики Республіки Казахстан на період з 2010 до 2020 рр., яка чітко визначила головні напрями правової політики Республіки Казахстан у сфері забезпечення, дотримання та захисту прав і свобод людини і громадянина, поступове досягнення стабільного соціально-економічного розвитку країни, зміцнення казахської державності [10].

У результаті ефективної реалізації правової політики на законодавчому рівні у Республіці Казахстан було прийнято кілька концептуальних актів у сфері забезпечення реалізації міграційної політики. Серед них можна виділити такі:

• Концепція міграційної політики Республіки Казахстан, затверджена постановою Уряду Республіки Казахстан від 5 вересня 2000 р. № 1346;

• Концепція міграційної політики Республіки Казахстан на 2007–2015 рр., затверджена Указом Президента Республіки Казахстан від 28 серпня 2007 р. № 399;

• Концепція міграційної політики Республіки Казахстан на 2017–2021 рр., затверджена постановою Уряду Республіки Казахстан від 29 вересня 2017 р. № 602 [10–12].

Концепція міграційної політики Республіки Казахстан спрямована на вдосконалення пріоритетних напрямів у сфері ефективного управління сучасними міграційними процесами. Правова природа стратегії міграційної політики, базою якою виступає Концепція, полягає в тому, що держава має виходити, насамперед, із кооперації в рутині світових господарських відносин, забезпечення конкурентоспроможності з урахуванням кількісного і якісного складу людського ресурсу.

До того ж, із метою врегулювання міграційних процесів основні положення Концепції мали узгоджуватися

з міжнародними інституціями в сфері дотримання загально-визначених прав і свобод людини і громадянина, адже Концепція розроблялася з урахуванням міжнародної міграційної політики.

Головними передумовами для прийняття Концепції державної міграційної політики Республіки Таджикистан доцільно визначити такі:

– знаходження демократичної держави Таджикистан на стадії формування;

– громадянська війна, внутрішні військові конфлікти;

– перехід до нової політичної та економічної системи;

– погіршення соціального становища населення;

– масштаби міграції і різноманітність міграційних процесів;

– необхідність новаторського підходу до демографічного розвитку країни;

– підняття державного рівня управління міграційними процесами;

– потреба вироблення сучасної державної міграційної політики;

– формування основи для захисту прав та інтересів мігрантів [13].

Фундаментально нормативно-правовим актом у сфері державної міграційної політики Киргизької Республіки виступала Концепція державної демографічної і міграційної політики Киргизької Республіки від 28 квітня 2000 р., в якій зазначається про «демографічну і міграційну політику як складову частину соціальної політики Киргизької Республіки при пріоритетному дотриманні державних інтересів і основоположних прав і свобод людини» [14].

Концепція державної міграційної політики Киргизької Республіки до 2010 р. базувалася на розробленні і реалізації програмно-цільових заходів за найбільш актуальними проблемно-стратегічними напрями, врахуванні міграційної ситуації і альтернатив її розвитку на середню і довгострокову перспективу. Міграційна політика держави є одним із найголовніших пріоритетних напрямів діяльності органів державної влади, складовою частиною соціально-економічного розвитку і зовнішньополітичної діяльності [15].

Водночас у Киргизькій Республіці міграційна політика не здатна повністю відповідати на виклики часу, зокрема щодо перспективного та раціонального використання іноземного трудового ресурсу. Крім того, стратегія ефективного регулювання трудової міграції мала стати невід'ємною складовою частиною Концепції державної міграційної політики Киргизстану, яка досі не прийнята.

Концептуальний рівень політики являє собою закріплені на офіційному рівні, довгостроковий, перспективний план, який визначає зміст, напрями, стратегічні завдання, засади і пріоритети міграційної політики, напрями удосконалення правотворчої та правозастосовної діяльності, а також механізм реалізації міграційної політики.

Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що впровадження ефективної міграційної політики має стати одним із пріоритетних і першочергових напрямів державної правової політики, важливим елементом правової ідеології у сфері реалізації реформ в Україні. Крім того, ефективна і вдала політична та соціально-економічна інтеграція в Європейське Співтовариство і підтримка європейських партнерів свідчить про належний поступ у питанні безвізового пересування українців територією Європейського Союзу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Концепція державної міграційної політики: Указ Президента України від 30 травня 2011 р. № 622/2011 / База даних «Законодавство України», Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/622/2> (дата звернення: 20.01.2018).
2. План з лібералізації візового режиму: схвалений на саміті Україна – Європейський Союз від 22 листопада 2010 р. (м. Брюссель, Королівство Бельгія) / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/984_001 (дата звернення: 29.01.2018).

3. Dokument "Polityka migracyjna Polski – stan obecny i postulowane dzialania" przedlozony przez ministra spraw wewnetrznych / Сайт Прем'єр-міністра Польщі. URL: <https://www.premier.gov.pl/wydarzenia/decyzje-rzadu/dokument-polityka-migracyjna-polski-stan-obecny-i-postulowane-dzialania.html> (дата звернення: 29.01.2018).
4. Национална стратегия в областта на миграцията, убежището и интеграцията 2015–2020 г.: решение № 437 на Министерския съвет от 12.06.2015 г. URL: <http://www.strategy.bg/StrategicDocuments/View.aspx?lang=bg-BG&id=963> (дата звернення: 29.01.2018).
5. Декларация о согласованной миграционной политике государств-участников Содружества Независимых Государств: Решение Совета глав государств СНГ о предложениях по согласованной миграционной политике государств-участников Содружества Независимых Государств от 5 октября 2007 г. URL: <http://cis.minsk.by/reestr/ru/printPreview/text?id=2289&serverUrl=http://cis.minsk.by/reestr/ru>. (дата звернення: 29.01.2018).
6. Концепция государственной миграционной политики Российской Федерации на период до 2025 года: Указ Президента Российской Федерации от 13 июня 2012 г. URL: http://www.consultant.ru/document/cons_doc_LAW_131046/ (дата звернення: 29.01.2018).
7. Об утверждении Концепции миграционной политики Республики Молдова: постановление парламента от 11 октября 2002 г. № 1386. URL: <http://lex.justice.md/viewdoc.php?action=view&view=doc&id=307948&lang=2>. (дата звернення: 29.01.2018).
8. Concept for the policy of state regulation of migration in the Republic of Armenia. – Yerevan 2010. URL: [http://mirpal.org/files/files/Migration Concept adopted eng\(1\).doc](http://mirpal.org/files/files/Migration Concept adopted eng(1).doc). (дата звернення: 29.01.2018).
9. The migration strategy of Georgia 2013–2015. URL: http://migration.commission.ge/files/migration_strategy_-_eng_1.pdf (дата звернення: 29.01.2018).
10. О Концепции миграционной политики Республики Казахстан: постановление Правительства Республики Казахстан от 5 сентября 2000 г. № 1346. URL: https://tengrinews.kz/zakon/pravitelstvo_respubliki_kazahstan_premier_ministr_rk/hozyaystvennaya_deyatelnost/id (дата звернення: 29.01.2018).
11. О Концепции миграционной политики Республики Казахстан на 2007–2015 годы: Указ Президента Республики Казахстан от 28 августа 2007 г. № 399. URL: https://tengrinews.kz/zakon/prezident_respubliki_kazahstan/konstitutsionnyy_stroy_i_osnovyi_gosudarstvennogo_upravleniya/id-U070000399 (дата звернення: 29.01.2018).
12. Об утверждении Концепции миграционной политики Республики Казахстан на 2017-2021 годы: Постановление Правительства Республики Казахстан от 29 сентября 2017 г. № 602. URL: http://online.zakon.kz/Document/?doc_id=38732493#pos=0;203 (дата звернення: 29.01.2018).
13. Об утверждении Концепции государственной миграционной политики Республики Таджикистан: Постановление Правительства Республики Таджикистан от 8 октября 1998 г. № 411 (в редакции Постановления Правительства Республики Таджикистан от 7 августа 2014 г. № 532). URL: http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=83791#A4LF0DCTTC (дата звернення: 29.01.2018).
14. Концепция государственной миграционной политики Кыргызской Республики до 2010 года: Указ Президента Кыргызской Республики от 30 апреля 2004 г. № 151. URL: <http://cbd.minjust.gov.kg/act/view/ru-ru/4134?cl=ru-ru> (дата звернення: 29.01.2018).
15. Концепция государственной демографической и миграционной политики Кыргызской Республики: Указ Президента Кыргызской Республики от 28 апреля 2000 г. № 102. URL: <http://cbd.minjust.gov.kg/act/view/ky-kg/3396> (дата звернення: 29.01.2018).

УДК 351.743 (477)

ВНУТРІШНЬОВІДОМЧИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЯК СКЛАДОВА МІНІМІЗАЦІЇ КОРУПЦІЙНОГО РИЗИКУ

INTERNAL CONTROL OVER THE ACTIVITIES OF THE NATIONAL POLICE AS A COMPONENT OF MINIMIZING CORRUPTION RISK

Шатрава С.О.,
д.ю.н., доцент,

професор кафедри адміністративної діяльності поліції
Харківський національний університет внутрішніх справ

У статті доведено, що внутрішній контроль є складовою частиною системи забезпечення внутрішньої безпеки системи Міністерства внутрішніх справ України, яка покликана протидіяти як внутрішнім, так і зовнішнім загрозам. Наголошено, що внутрішні загрози зумовлені протиправними та корупційними діями працівників правоохоронного органу, зловживанням наданими їм повноваженнями. Виокремлено основні заходи, спрямовані на покращення діяльності Національної поліції із забезпечення внутрішнього контролю.

Ключові слова: контроль, внутрішньовідомчий контроль, Національна поліція, корупційний ризик, корупційні правопорушення, службове розслідування.

В статье доказано, что внутренний контроль является составной частью системы обеспечения внутренней безопасности системы Министерства внутренних дел Украины, которая призвана противодействовать как внутренним, так и внешним угрозам. Отмечено, что внутренние угрозы обусловлены противоправными и коррупционными действиями работников правоохранительного органа, злоупотреблением предоставленными им полномочиями. Выделены основные мероприятия, направленные на улучшение деятельности Национальной полиции по обеспечению внутреннего контроля.

Ключевые слова: контроль, внутриведомственный контроль, Национальная полиция, коррупционный риск, коррупционные правонарушения, служебное расследование.

The article shows that internal control is an integral part of the internal security system of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, which is designed to counteract both internal and external threats. It is emphasized that under the internal control of the activities of the National Police, one should understand the system of measures aimed at: firstly, ensuring compliance with the police principle of the rule of law and the protection of human rights and fundamental freedoms, as well as the requirements of legislation and departmental legal acts; and secondly, the prevention, prevention and suppression of police offenses; thirdly, effective, comprehensive, objective and fair internal investigations of offenses committed by the police, as well as cases of the use of physical measures, special means and firearms that caused the infliction of bodily harm or death of a person; fourthly, the protection of policemen from unlawful encroachment and threats; fifth, counteracting attempts to penetrate the criminal police system of the National Police. It is proved that one of the effective tools for preventing corruption is the conduct of official investigations into the activities of the National Police in each case of bringing the police to account for corruption offenses and offenses related to corruption. The main directions aimed at improving the activities of the National Police to ensure internal control are identified.

Key words: control, internal control, national police, corruption risk, corruption offenses, official investigation.